

VII CONFERÈNCIA

SECTOR DE CARRETERA Y LOGÍSTICA
DE CATALUNYA

+ drets
+ justícia social
+ vida

CCOO

serveis a la ciutadania

INFORME DEL SECTOR DE CARRETERA I LOGÍSTICA DE CATALUNYA

SITUACIÓ ACTUAL

No hi ha més remei que parlar de la situació generada per la Covid, que ens ha portat a la majoria de subsectors a una reducció d'activitat, traduint-se en format de ERTES, alguns ETS i fins i tot tancaments d'empresa. Tots els sectors han estat compromesos d'una o altra manera.

La seva principal afectació ha estat en la negociació col·lectiva: convenis paralizats i convenis prorrogats sense que puguem avançar en millores. Fins i tot, amb convenis ja negociats, s'ha intentat desadherir-los tant sí les empreses ho poden assumir o no. També hem tingut empreses treballant per a les Administracions públiques què, encara parant o baixant la seva activitat, han continuat ingressant el mateix que si treballessin i, malgrat això, no ho han repercutit als treballadors.

La Covid ha servit com a arma patronal per justificar la dita *"tot s'hi val"*; perquè ens repeteixin contínuament *"prou sort que tenim treball"* o *"quina sort que ens han pogut fer un ERTO"*. La Covid s'ha utilitzat com a amenaça i xantatge sense miraments.

Veníem d'una situació nociva d'anteriors crisis, la qual començàvem a superar amb una tímida reaparició de la negociació col·lectiva totalment desarticulada gràcies a reformes laborals anteriors. Aquesta reactivació de la negociació col·lectiva s'ha ensorrat de cop i, com a sector, crec que vam saber reaccionar, aconseguint estar al capdavant de les necessitats de la majoria de les persones treballadores, delegades i delegats. Evitem, amb tot el nostre coratge, la pèrdua de vigència de les garanties que ens donen els convenis. Però no ens quedem aquí només, malgrat estar a casa confinats, vam ser capaços d'atendre les necessitats de la majoria de persones, independentment que fossin delegades, afiliades o no. Un gran esforç que cal donar les gràcies des de totes les tribunes. Gràcies a totes les companyes i companys que han fet possible això. Podem dir que CCOO ha estat l'únic sindicat que ha mantingut el nivell d'assistència, continuada i eficaç, al llarg dels moments més durs de l'estat d'alarma.

En el transcurs d'aquests últims anys, hem estat lluitant contra els convenis d'empresa que pretenien rebaixar les condicions de treball per sota dels convenis sectorials, potent eina que van posar en mans dels empresaris i què, gràcies a totes les persones d'aquesta organització (des del delegat que està només en la seva empresa fins els grans comitès i les persones que es dediquen a la negociació col·lectiva) no hem deixat que avanci. Però també hem hagut de lluitar contra aquelles empreses que no apliquen els mínims exigits, ni tan sols de la normativa bàsica, i que, per desgràcia, en els nostres sectors continuen sent massa. Hem de dedicar-nos, amb més obstinació, a aquesta última labor. O treballem en aquesta línia o l'avanç dels drets col·lectius se'ns farà més complicat.

Després d'aquesta *frenada en sec* que ha suposat la pandèmia hem de continuar treballant per a revertir la situació. Tornar a la senda de la recuperació de la negociació col·lectiva, no podem esperar

que canviïn lleis que ens afavoreixin. Durant els anys precedents a la pandèmia l'estàvem fent i, per tant, es pot continuar fent.

Hem d'implicar-nos més com a delegades i delegats del sector en l'organització del nostre sector. Dotar-nos de les eines necessàries com a sindicat per donar la resposta que les treballadores i treballadors ens demanden. Millorar l'acompanyament, l'assessorament i, molt especialment, del nostre gabinet jurídic (eina fonamental de la nostra acció sindical) al que estem veient, cada cop, més lluny de les nostres necessitats com a sector. Actualment aquesta és una de les reclamacions majoritàries de tots els nostres subsectors, de totes les nostres delegades i delegats i de tota l'afiliació. Cal continuar treballant per a millorar aquesta eina fonamental en la nostra tasca. Hem de perseverar en la necessitat d'una millor assistència del gabinet jurídic als temes propis del nostre sector, on ens trobem amb problemes greus a l'hora de reclamacions de temps de treball i d'atenció als afiliats. No és un problema exclusiu nostre, sinó que és més general, però que com a sector ho patim especialment a causa de les nostres particularitats. Es fa imprescindible un reforç del nostre gabinet i que es faci un major esforç per entendre les nostres particularitats, sobretot en matèria de jornada.

En aquests últims anys s'ha treballat en diferents línies i s'haurà de continuar creant noves accions que et portin a un servei més eficient.

Ens hem ocupat de fer "*més sindicat*" a les grans empreses, així com organitzant-nos per donar més assistència a les petites empreses. No s'hauria pogut avançar en drets, i menys lluitar contra la reculada pretesa, si no haguéssim estat presents en aquestes petites empreses fent-los avançar amb tot el conjunt del sector. En més d'un dels nostres sectors hem crescut gràcies a que hem augmentat la nostra presència en la petita empresa. Aquest creixement ha implicat majors esforços de tota l'organització, en assessorament i assistència de tota mena. Un agraïment a totes les persones que han conformat l'equip de treball d'aquest sector, incloent en ell a totes les persones que des dels territoris ho han fet possible.

Com a sector també hem de ser presents en les diferents secretaries de la federació i en els territoris. L'ideal seria tenir un referent del sector en cada territori, tenir gent en les secretaries que directament es dediquen a donar assistència en temes de negociació, en Salut Laboral o Acció sindical, per exemple. Per això, necessitem un pla de formació adequat per a aquestes delegades i delegats que després puguin aportar el seu coneixement en benefici de tot el sector.

Aquesta línia de treball no serà possible si no som capaços d'organitzar-nos en el sí de les grans empreses. Necessitem acords d'acumulació de crèdit sindical que repercuteixin en tota l'organització, i aquest compromís només pot recaure en aquelles empreses amb una majoria suficient de delegats de CCOO, els que ens ha de portar a continuar treballant per ampliar majories i aconseguir aquests recursos.

EVOLUCIÓ DE PERSONES DELEGADES I AFILIACIÓ

L'afiliació i la presència de delegats i delegades en el sector Carretera han pogut aguantar l'impacte sofert durant el 2020 per la pandèmia, incrementant els nivells d'afiliació i de representació del 2017 en la majoria de sectors.

Persones delegades 2017-2020

SECTOR CARRETERA I LOGÍSTICA - COMPARATIVA 2017- 2020

2017	ACTES	TREBALL	CCOO	%	UGT	%	USO	%	CGT	%	CSC	%	NO SIND	%	CSIF	%	ALTRES	%	ELEGITS
Mercaderies	378	15.128	398	42,98	462	49,89	11	1,19	16	1,73	0	0,00	24	2,59	5	0,54	10	1,08	926
Viatgers	123	7.496	197	48,28	162	39,71	19	4,66	5	1,23	0	0,00	5	1,23	0	0,00	20	4,90	408
Ambulàncies	49	4.446	67	30,45	52	23,64	36	16,36	12	5,45	1	0,45	5	2,27	0	0,00	47	21,36	220
Autopistes	12	1.530	65	69,15	21	22,34	6	6,38	2	2,13	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	94
Aparcaments	40	2.518	44	42,72	41	39,81	8	7,77	0	0,00	0	0,00	1	0,97	5	4,85	4	3,88	103
Taxi	10	344	18	75,00	6	25,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	24
Transports de Barcelon	1	4.096	5	17,24	6	20,69	2	6,90	4	13,79	0	0,00	0	0,00	0	0,00	12	41,38	29
Total sector:	613	35.558	794	44,01	750	41,57	82	4,55	39	2,16	1	0,06	35	1,94	10	0,55	93	5,16	1.804

2020	ACTES	TREBALL	CCOO	%	UGT	%	USO	%	CGT	%	CSC	%	NO SIND	%	CSIF	%	ALTRES	%	ELEGITS
Mercaderies	378	18.587	405	39,21	518	50,15	16	1,55	27	2,61	0	0,00	38	3,68	7	0,68	22	2,13	1.033
Viatgers	118	8.476	216	50,94	156	36,79	7	1,65	17	4,01	2	0,47	6	1,42	2	0,47	18	4,25	424
Ambulàncies	35	5.008	71	32,42	66	30,14	19	8,68	20	9,13	0	0,00	1	0,46	0	0,00	42	19,18	219
Autopistes	11	1.301	42	59,15	20	28,17	7	9,86	2	2,82	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	71
Aparcaments	35	2.703	38	35,51	51	47,66	6	5,61	2	1,87	0	0,00	1	0,93	3	2,80	6	5,61	107
Taxi	20	952	25	39,06	25	39,06	0	0,00	0	0,00	0	0,00	9	14,06	0	0,00	5	7,81	64
Transports de Barcelon	1	4.459	5	17,24	8	27,59	0	0,00	7	24,14	0	0,00	3	10,34	0	0,00	6	20,69	29
Total sector:	598	41.486	802	41,19	844	43,35	55	2,82	75	3,85	2	0,10	58	2,98	12	0,62	99	5,08	1.947

Dif. 2017 - 2020	-15	5.928	8	-2,8	94	1,8	-27	-1,7	36	1,7	1	0,0	23	1,0	2	0,1	6	-0,1	143
------------------	-----	-------	---	------	----	-----	-----	------	----	-----	---	-----	----	-----	---	-----	---	------	-----

L'evolució de delegats i delegades ha estat positiva a nivell general, a excepció d'Autopistes i Aparcaments, tots dos sectors amb una situació de reconversió especial que més endavant analitzarem. Els sectors que més han pujat són Viatgers i Mercaderies, però amb diferent repercussió. D'una banda, l'augment del sector de Viatgers ens ha permès augmentar les diferències respecte a l'altre sindicat majoritari, situant-nos com primer sindicat en les 4 províncies i, per tant, sent la primera força sindical en la negociació dels convenis. En Mercaderies l'augment ens permet mantenir-nos a bona distància, però continuem estant com segon sindicat en les 4 províncies, la dada bona és que no ens allunyem i per tant seguim en bona posició per donar-li la volta.

AFILIACIÓ 2017-2020

SECTOR CARRETERA I LOGÍSTICA - COMPARATIVA 2017-2020 AFILIACIÓ

	2017		2018		2019		2020		TOTAL
	AFILIACIÓ	DIF +/-	AFILIACIÓ	DIF +/-	AFILIACIÓ	DIF +/-	AFILIACIÓ	DIF +/-	
Mercaderies	2.242	11	2.309	67	2.480	171	2.521	41	279
Viatgers-es	984	-2	1.031	47	1.161	130	1.104	-57	120
Transports de Barcelona	608	67	716	108	863	147	835	-28	227
Ambulàncies	551	5	563	12	637	74	741	104	190
Autopistes	408	-23	373	-35	379	6	354	-25	-54
Aparcaments	364	-1	348	-16	320	-28	326	6	-38
Aturats/ades de carretera	488	-9	463	-25	446	-17	466	20	-22
Pensionistes-jubilats/des	170	6	168	-2	195	27	207	12	37
Taxi	21	2	22	1	39	17	40	1	19
Autònoms/es de carretera	45	-5	39	-6	39	0	37	-2	-8
TOTAL CARRETERA	5.881	51	6.032	151	6.559	527	6.631	72	750

En afiliació les dades són bones. Ens hem situat com a primer sector de la federació en nombre d'afiliats. Hem d'aprofitar aquest augment perquè es tradueixi en increment de delegats. Aquestes dades demostren que les persones treballadores confien en CCOO i ens veuen com una eina útil.

GÈNERE 2020

Una dada rellevant és la masculinització del nostre sector que d'un total de 6.631 afiliats/as, un 84,5% són homes, enfront d'un 15,5% que són dones. Això ens dona un indicatiu clar: no podem augmentar la presència de la dona en els òrgans de representació si no fem que les empreses compleixin amb els mínims exigits. Cal reforçar la negociació en els plans d'igualtat, exigir el seu compliment en les empreses, reforçar l'acció sindical en el control de les contractacions amb una visió dirigida a disminuir la bretxa de gènere en els nostres sectors.

SECTOR CARRETERA I LOGÍSTICA - COMPARATIVA 2020 GÈNERO

	2020				
	AFILIACIÓ	HOMES	%	DONES	%
Mercaderies	2.521	2.127	84,37	394	15,63
Viatgers-es	1.104	953	86,32	151	13,68
Transports de Barcelona	835	752	90,06	83	9,94
Ambulàncies	741	605	81,65	136	18,35
Autopistes	354	265	74,86	89	25,14
Aparcaments	326	234	71,78	92	28,22
Aturats/ades de carretera	466	403	86,48	63	13,52
Pensionistes-jubilats/des	207	191	92,27	16	7,73
Taxi	40	36	90	4	10
Autònoms/es de carretera	37	37	100	0	0
TOTAL CARRETERA	6.631	5.603	84,5	1.028	15,5

SECTOR DE MERCADERIES

Hem viscut, i estem vivint, una situació que mai se'ns havia donat. La negociació col·lectiva la tenim paralitzada en la majoria de casos, amb especial incidència en el conveni provincial de Girona (què porta en ultra activitat des de l'any 2011). El conveni de Lleida el tenim en negociació des de l'any 2017. Més normalitzat tenim el conveni de Tarragona que hem començat a negociar en aquest any 2021 i el de Barcelona que ho tenim negociat i tancat fins a l'any 2023, però que ve d'un històric de lluita incansable durant 10 anys, amb una ultra activitat que va durar des de l'any 2011 al 2020. Ultra activitat que va haver de guanyar-se en els jutjats ja que es va intentar, per part de la patronal, deixar-ho sense efecte: tres jornades de vagues importants, dues en 2013 i una en 2020, que van suposar un gran esforç de tots, de tot el sector, de tota la federació, de tot el sindicat, però amb una especial lluita de les persones treballadores regulats per aquest conveni, sense elles no s'hagués aconseguit.

Actualment existeixen importants diferències en les condicions laborals dels diferents territoris i la situació actual és propícia perquè aquesta bretxa s'accentui més. Hem de posar tots els recursos i

esforços per evitar-ho, si no continuarem veient com les empreses aprofiten les fronteres provincials en el seu benefici, continuarem veient com l'instal·lar-se al poble del costat pot significar que treballem per menys diners i amb menys drets, l'anomenat dúmping social l'estarem generant i vivint a la nostra porta de casa. Aquest estat de convenis que avancen a diferents ritmes l'hem de combatre i això només es pot fer aconseguint que CCOO tingui la majoria representativa en tots els territoris per lluitar per aquesta idea.

Fa uns anys ens vam proposar, com a prioritat, la lluita contra la contractació a través d'empreses de treball temporal, avui no podem dir que hàgim avançat en aquesta línia, sinó tot el contrari. A l'hora de precaritzar l'ocupació les empreses no sols mantenen un alt ús d'aquest sistema de contractació, sinó que han sumat la subcontractació amb empreses de serveis que estan fent que en els magatzems tinguem persones treballadores de primer, segon i tercer nivell, totes elles fent el mateix treball. Una xacra contra la qual hem intentat lluitar introduint limitacions en els convenis, limitacions que ens estan combatent amb l'argument que això s'ha de solucionar a nivell estatal i no és assumible en convenis provincials. Una altra mostra que la millora de les condicions laborals o és global o no serà, i la importància que té la negociació del **III Acuerdo General para las empresas de Transporte de Mercancías por Carretera**, acord que pot ser determinant en els nostres objectius.

LUIS SIMOES: Cal destacar la lluita contra la subcontractació duta a terme pels nostres companys de Luis Simoes. Una empresa d'implantació en tot l'estat espanyol, amb centres de treball repartits en tota la península, amb més de 800 empleats i que va decidir fer un ERE per causes econòmiques només en el centre de treball que té a Parets del Vallès i únicament a la plantilla de conductors (19 conductors que s'anaven al carrer perquè l'empresa declarava pèrdues a nivell nacional). El perquè d'això?, els 19 companys van ser els únics que van fer el pas a una reclamació de quantitat per excessos de jornades no cobrades i van lluitar per racionalitzar les jornades de treball. L'empresa aplica un ERE sense acord, com no podia ser d'una altra forma i substitueix als 19 companys per subcontractats. Una vulneració de drets més que evident i que el Tribunal Superior de Catalunya, en la seva sentència del cas, així reconeix. Però, el mai vist fins ara es va donar en aquest cas, es reconeix la vulneració de dret alhora que s'avalua l'acomiadament dels 19 companys. Actualment tenim recorreguda la sentència. És molt important l'èxit d'aquesta sentència, no podem deixar que les empreses creguin que quan les persones treballadores reclamen els seus drets la solució passa per desfer-se d'aquestes persones.

RIDERS

En Mercaderies la irrupció dels *Riders* ha obert una nova lluita important. Les empreses que operen sota plataformes han obligat al fet que aquest col·lectiu de milers de persones presti els seus serveis sota la modalitat d'autònoms (falsos autònoms). Es tenen registrats 3.042 treballadors autònoms, que probablement hauran de passar a ser assalariats. Però aquesta xifra és totalment irreal. Moltes d'aquestes altes en autònom amaguen més d'un treballador en situació irregular treballant sota un compte. Es calcula que les 3.042 altes poden triplicar el nombre de treballadors afectats. Des del sindicat s'ha posat en marxa una campanya perquè es reconegui a aquestes persones com a personal assalariat. Això repercutirà en la creació d'un espai on milers de persones no sindicades i sense representació sindical s'incorporin al sector de mercaderies.

Com a sector som presents en un grup de treball creat per donar-nos a conèixer i que aquestes persones vegin en CCOO un aliat perquè aquestes empreses apliquin el conveni col·lectiu de mercaderies, convenis dels quals mai haurien d'haver estat fora. Si ho fem bé podria ser un gran èxit pel sector.

SECTOR DE VIATGERS

El sector de viatgers està en un creixement constant en tots els territoris, aconseguint ser el primer sindicat en tots ells. La línia a seguir en el proper període és mantenir-nos com a primer sindicat de referència per a totes les persones treballadores del sector.

El pla de treball té diferents fronts oberts actualment: la negociació dels convenis de Tarragona, Barcelona i Girona (i, properament, Lleida), és a dir, la totalitat dels convenis estaran en plena negociació.

La negociació d'aquests convenis es preveu complicada per la situació econòmica derivada per la pandèmia en un sector que pateix una caiguda d'usuaris de forma molt important, especialment en el transport discrecional, molt lligat al turisme. Però cal recordar que, abans de la pandèmia, aquestes mateixes empreses estaven en la cresta de l'onada, amb beneficis que ni ells mateixos es creien. Una bonança econòmica que s'ha ensorrat de cop però que és conjuntural. No podem deixar que la situació actual hipotequi l'avanç i millora de les condicions de treball de tot el sector.

Tenim uns anys molt complicats en tots els nivells i necessitem del millor equip per fer front als nous reptes, donar cobertura a les persones afiliades i delegats i delegades, que en els últims temps han augmentat de manera important. Per a això, haurem de comptar amb tota l'organització, reforçant l'equip de treball en el sector de viatgers. Les nostres delegades, delegats, afiliades i afiliats ho reclamen i ho mereixen.

VTC

Igual que en mercaderies passa amb els *Riders*, en viatgers ens passa amb les empreses de VTC. Empreses que consten de grans plantilles, centenars de treballadors (algunes arribant al miler). El nostre recorregut per aquestes empreses es va iniciar fa una mica més de dos anys, però els resultats no han estat satisfactoris. La patronal d'aquestes empreses, juntament amb l'ajuda d'algun sindicat, van ordinar un pla per deixar-nos fora, amb l'única intenció de crear un àmbit propi de negociació en la qual poguessin establir unes condicions laborals a la carta, i donar-li imatge de legalitat als abusos que s'estan cometent amb tota persona que entra en aquest sector. Ens han acomiadat candidats, s'ha amenaçat impunement a totes les persones treballadores, ens han posat totes les traves possibles perquè puguem estar, però a força de cops de colze, seguim aquí i seguirem. Són empreses que basen el seu negoci en la precarietat laboral i l'abús dels més febles, on nosaltres persistim treballant sense defallir.

TAXI

En el sector del Taxi som el sindicat majoritari. Tenim la negociació del conveni col·lectiu en ultra activitat des de fa dos anys, sense possibilitat de poder definir un horitzó de represa de la negociació. Ara mateix estem a l'expectativa de com es concreten els anuncis realitzats per UBER I CABIFY, uns anuncis que s'estan vivint com una amenaça per al sector. Per tant, hem d'estar vigilants de com es concreta això, pot significar un canvi important del sector i de la mena de representació sindical.

TRANSPORTS BARCELONA

En Transports Barcelona s'ha pactat una pròrroga de conveni per als anys 2020 i 2021, una signatura que es va realitzar de comú acord amb totes les Seccions Sindicals presents en l'empresa. Donada la situació de pandèmia, i sent una empresa mercantil pública, la pròrroga s'ha realitzat amb els increments salarials marcats pels pressupostos generals de l'estat. Això permet superar aquest espai de temps, que es preveu complicat, sense pèrdua de poder adquisitiu.

AGRUPACIÓ D'AMBULÀNCIES

Els últims anys del sector d'Ambulàncies han estat marcats per una lluita incansable en diferents fronts; d'una banda, la seguretat i salut de totes les persones i, d'altra, el reconeixement del seu treball mitjançant la reivindicació de l'equiparació salarial amb els empleats públics que realitzen la mateixa activitat. Aquest treball de l'agrupació ha suposat que ens convertim en la primera força sindical de Catalunya i que l'afiliació hagi crescut un 18%.

Aquesta lluita incansable, es va iniciar aconseguint una revaloració d'un 7,08% de tots els conceptes salarials i una pujada progressiva des del 2018 al 2020. Va continuar per via judicial, aconseguint una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en la qual es reconeixia el dret i l'obligació de les empreses a la rentada i descontaminació de la roba i EPIS de totes les persones treballadores del transport sanitari mentre estiguem en pandèmia.

També s'ha hagut de portar davant la inspecció de treball les condicions en la qual han de fer el seu treball les companyes i companys del transport sanitari, on es va aconseguir demostrar l'incompliment de la Llei de Prevenció de Riscos en matèria de manipulació de càrregues, obligant a canviar el sistema de bancades en les ambulàncies.

I un especial reconeixement a aquest col·lectiu per la seva lluita incansable d'aquests últims 5 mesos i 10 dies de vaga, durant els quals s'han fet més de 25 convocatòries de mobilització, amb concentracions continues en les 4 províncies de Catalunya. Aquesta lluita, encapçalada per l'Agrupació d'Ambulàncies de CCOO, ha donat com a resultat un acord històric que ha aconseguit que tots els grups parlamentaris de la Generalitat de Catalunya estiguin d'acord a construir una Taula de negociació destinada a traçar el camí per a l'equiparació de les condicions laborals de les persones treballadores de les empreses privades amb les condicions que tenen les persones treballadores de l'empresa pública SEM. Una recompensa ben merescuda, arrencada gràcies a la lluita diària de la nostra Agrupació.

SECTOR D'APARCAMENTS

Els últims quatre anys han estat caracteritzats per una tímida reparició de la negociació col·lectiva, paralitzada des de l'anterior crisi (del sistema financer) i les reformes legals que pretenien desarticular els convenis sectorials.

Malgrat aquesta situació es va poder avançar i concretar un acord en el conveni del Sector d'Aparcaments. Després d'aquest treball, després de la seva signatura, va caldre esperar un exagerat retard en la seva publicació, bàsicament per qüestions formals en el seu registre.

No obstant això, ara resta el més complicat: La seva aplicació a totes les empreses.

En aquest sector, molt atomitzat per la seva configuració majoritària de petites i petitíssimes empreses, la intervenció sindical és un repte constant. Els avanços digitals i tecnològics estan prioritzant el tracte telemàtic a l'humà en perjudici de la qualitat del servei que se li dona al client (una màquina no té manera de valorar moltes de les indicències que es produeixen). No cal dir que aquests canvis, afecten, greument, tant a la creació de llocs de treball com a la conservació del mateixos. Aquesta situació l'estem pagant com a usuaris i com a persones treballadores, repercutint directament en els números d'afiliació i delegats que hem vist abans.

Tot això, agreujat per la situació de pandèmia i una creixent desafecció de les persones treballadores per la defensa dels seus drets, ens situa en la necessitat de propiciar, com a organització sindical, alternatives en positiu que acostin i uneixin a les persones treballadores del sector d'aparcaments amb l'objectiu de la millora dels seus drets.

En conseqüència, i tenint en compte aquesta situació de microempreses, es fa molt important l'aportació a aquest objectiu de les persones representants sindicals de les grans empreses del sector. Són les que poden aportar persones per fer de guia a les treballadores i treballadors que es troben totalment aïllats, sense referent sindical i sense un sistema de comunicació directa amb el sindicat. En aquest sector es fa molt evident les grans diferències que existeixen entre les grans empreses i la resta, no hi ha terme mig. És el sector en el qual es fa més palès la necessitat de treballar per a avançar com a col·lectiu: o ho fem tots junts o no avançarem.

SECTOR AUTOPISTES

El sector de les autopistes de peatge està vivint la reversió a l'administració de les concessions més longeves, que ocupen el major nombre de treballadors d'aquest sector i que tindrà un especial impacte a Catalunya amb el final de les concessions d'ACESA i INVICAT el proper 31 d'agost de 2021.

Hem de lamentar que les administracions públiques, encarregades d'aquesta transició, no estan ajudant, gens ni mica, al fet que les treballadores i treballadors puguin viure aquest procés amb tranquil·litat. El comportament de què no s'hagi abordat, de manera eficient, el debat sobre el finançament de les vies d'alta capacitat per part de les administracions (desint les directives europees, les recomanacions sobre mobilitat sostenible i sumat una flagrant improvisació a l'hora de planificar la reversió d'aquestes concessions) ha impossibilitat que el sector hagi pogut abordar una reconversió per a la viabilitat de les actuals ocupacions.

En previsió d'aquesta situació, les empreses concessionàries ja han procedit en els últims mesos a la materialització de diferents acomiadaments col·lectius, que si bé (gràcies a la labor realitzada per les persones que en CC OO els representen) s'han pogut afrontar amb garanties indemnitzatòries, posant en marxa tots els mecanismes previstos per la negociació col·lectiva en aquestes empreses. Això comportarà la desaparició en un sol any de 1000 llocs de treball d'ocupació estable i de qualitat.

En el marc de l'acció sindical en les empreses del sector, estem realitzant reiterades propostes a les administracions per contenir i reduir l'impacte social de les polítiques que el *Ministerio de Transportes, Movilidad y Agenda Urbana* i el Departament de Territori i Sostenibilitat estan portant. Les dues administracions estan generant desocupació i pèrdua de condicions de treball a les persones treballadores que aconsegueixen mantenir el seu ús per la via de la subrogació i que passen a formar part de les empreses de manteniment i conservació. També s'està fent un treball per mantenir totes les clàusules d'ocupació en les empreses amb concessió vigent.

El futur ens dirà com evoluciona el sector de Carreteres i Logística i, fins a quin punt, hem aconseguit les nostres pretensions, però el que tenim clar és que hi ha tres potes fonamentals per afermar-nos més si cap:

- **IGUALTAT:** En aquest àmbit, volem apostar per reforçar l'estructura ja que, amb el canvi normatiu de la llei, hem de donar resposta a un major nombre d'empreses i evidentment a un major nombre de treballadores. Des d'aquest sindicat, i per descomptat des del nostre sector, hem de treballar intensament per reduir la bretxa de gènere.
- **ACCIÓ SINDICAL:** Aquesta és fonamental per consolidar el sindicat, hem de redoblar esforços per implantar més seccions sindicals en el sí de les empreses: afavorint d'aquesta manera el funcionament del sindicalisme de proximitat.
- **FORMACIÓ:** La formació dels nostres delegats i delegades és fonamental per aconseguir la confiança dels companys i les companyes dels centres de treball. Sempre hem de donar la informació més seriosa i veraç. Aquesta confiança es veurà traduïda en vots en les eleccions i facilitar la incorporació de les persones a les candidatures de CC OO.

Gràcies a totes i a tots pel vostre treball.

Gràcies a totes i a tots pel vostre treball.

- facilitar la incorporació de les persones a les candidatures de CCOO.

informació més seriosa i veraç. Aquesta confiança es veurà traduïda en vots en les eleccions i confiança dels companys i les companyes dels centres de treball. Sempre hem de donar la
 - **FORMATIÓ:** La formació dels nostres delegats i delegades és fonamental per aconseguir la funcionament del sindicalisme de proximitat.

per implantar més seccions sindicals en el sí de les empreses: afavorint d'aquesta manera el
 - **ACCIÓ SINDICAL:** Aquesta és fonamental per consolidar el sindicat, hem de redoblar esforços hem de treballar intensament per reduir la bretxa de gènere.

major nombre de treballadors. Des d'aquest sindicat, i per descomptat des del nostre sector, normatiu de la llei, hem de donar resposta a un major nombre d'empreses i evidentment a un
 - **IGUALTAT:** En aquest àmbit, volem apostar per reforçar l'estructura ja que, amb el canvi hem de treballar intensament per reduir la bretxa de gènere.

major nombre de treballadors. Des d'aquest sindicat, i per descomptat des del nostre sector, normatiu de la llei, hem de donar resposta a un major nombre d'empreses i evidentment a un
- més si cap:

El futur ens dirà com evoluciona el sector de Carreteres i Logística i, fins a quin punt, hem aconseguit les nostres pretensions, però el que tenim clar és que hi ha tres potes fonamentals per afermar-nos les clàusules d'ocupació en les empreses amb concessió vigent.

part de les empreses de manteniment i conservació. També s'està fent un treball per mantenir totes treballadores que aconseguïen mantenir el seu ús per la via de la subrogació i que passen a formar administracions estan generant desocupació i pèrdua de condicions de treball a les persones En el marc de l'acció sindical en les empreses del sector, estem realitzant reiterades propostes a les administracions per contenir i reduir l'impacte social de les polítiques que el *Ministerio de Transportes, Movilidad y Agenda Urbana* i el Departament de Territori i Sostenibilitat estan portant. Les dues

comportarà la desaparició en un sol any de 1000 llocs de treball d'ocupació estable i de qualitat.

en marxa tots els mecanismes previstos per la negociació col·lectiva en aquestes empreses. Això persones que en CCOO els representen) s'han pogut afrontar amb garanties indemnitzatòries, posant materialització de diferents acomiadaments col·lectius, que si bé (gràcies a la labor realitzada per les En previsió d'aquesta situació, les empreses concessionàries ja han procedit en els últims mesos a la

Hem de lamentar que les administracions públiques, encarregades d'aquesta transició, no estan ajudant, gens ni mica, al fet que les treballadores i treballadors puguin viure aquest procés amb tranquil·litat. El comportament de que no s'hagi abordat, de manera eficient, el debat sobre el finançament de les vies d'alta capacitat per part de les administracions (desoïnt les directives europees, les recomanacions sobre mobilitat sostenible i sumat una flagrant improvisació a l'hora de planificar la reversió d'aquestes concessions) ha impossibilitat que el sector hagi pogut abordar una reconversió per a la viabilitat de les actuals ocupacions.

El sector de les autopistes de peatge està vivint la reversió a l'administració de les concessions més longeves, que ocupen el major nombre de treballadors d'aquest sector i que tindrà un especial impacte a Catalunya amb el final de les concessions d'ACESA i INVICAT el proper 31 d'agost de 2021.

SECTOR AUTOPISTES

l'objectiu de la millora dels seus drets. En conseqüència, i tenint en compte aquesta situació de microempreses, es fa molt important l'aportació a aquest objectiu de les persones representants sindicals de les grans empreses del sector. Són les que poden aportar persones per fer de guia a les treballadores i treballadors que es troben totalment aïllats, sense referent sindical i sense un sistema de comunicació directa amb el sindicat. En aquest sector es fa molt evident les grans diferències que existeixen entre les grans empreses i la resta, no hi ha terme mig. És el sector en el qual es fa més pales la necessitat de treballar per a avançar com a col·lectiu: o ho fem tots junts o no avançarem.

Tot això, agreujat per la situació de pandèmia i una creixent desafecció de les persones treballadores per la defensa dels seus drets, ens situa en la necessitat de propiciar, com a organització sindical, alternatives en positiu que acostin i unixin a les persones treballadores del sector d'aparcaments amb en els números d'afiliació i delegats que hem vist abans.

No obstant això, ara resta el més complicat: La seva aplicació a totes les empreses. En aquest sector, molt atomitzat per la seva configuració majoritària de petites i petitíssimes empreses, la intervenció sindical és un rept constant. Els avanços digitals i tecnològics estan prioritant el tracte telemàtic a l'humà en perjudici de la qualitat del servei que se li dona al client (una màquina no té manera de valorar moltes de les indicències que es produeixen). No cal dir que aquests canvis, afecten, greument, tant a la creació de llocs de treball com a la conservació del mateixos. Aquesta situació l'estem pagant com a usuaris i com a persones treballadores, repercutint directament en els números d'afiliació i delegats que hem vist abans.

Malgrat aquesta situació es va poder avançar i concretar un acord en el conveni del Sector d'aparcaments. Després d'aquest treball, després de la seva signatura, va caldre esperar un exagerat retard en la seva publicació, bàsicament per qüestions formals en el seu registre.

Els últims quatre anys han estat caracteritzats per una tímida reparició de la negociació col·lectiva, paralitzada des de l'anterior crisi (del sistema financer) i les reformes legals que pretenien desarticular els convenis sectorials.

SECTOR D'APARCAMENTS

Agrupació.

Una recompença ben merecida, arrencada gràcies a la lluita diària de la nostra pública SEM. Les empreses privades amb les condicions que tenen les persones treballadores de les empreses treballadores destinada a traçar el camí per a l'equiparació de les condicions laborals de les persones treballadores parlamentaris de la Generalitat de Catalunya estiguin d'acord a construir una Taula de negociació d'Ambulàncies de CCOO, ha donat com a resultat un acord històric que ha aconseguit que tots els grups concentracions continues en les 4 províncies de Catalunya. Aquesta lluita, encapçalada per l'Agrupació 10 dies de vaga, durant els quals s'han fet més de 25 convocatòries de mobilització, amb un especial reconeixement a aquest col·lectiu per la seva lluita incansable d'aquests últims 5 mesos i de bancades en les ambulàncies.

També s'ha hagut de portar davant la inspecció de treball les condicions en la qual han de fer el seu treball les companyes i companys del transport sanitari, on es va aconseguir demostrar l'incompliment de la Llei de Prevenció de Riscos en matèria de manipulació de càrregues, obligant a canviar el sistema de transport sanitari mentre estiguem en pandèmia.

les empreses a la rentada i descontaminació de la roba i EPIS de totes les persones treballadores del sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en la qual es reconeixia el dret i l'obligació de salarials i una pujada progressiva des del 2018 al 2020. Va continuar per via judicial, aconseguint una Aquesta lluita incansable, es va iniciar aconseguint una revaloració d'un 7,08% de tots els conceptes Catalunya i que l'afiliació hagi crescut un 18%.

activitat. Aquest treball de l'agrupació ha suposat que ens convertim en la primera força sindical de mitjançant la reivindicació de l'equiparació salarial amb els empleats públics que realitzen la mateixa d'una banda, la seguretat i salut de totes les persones i, d'altra, el reconeixement del seu treball. Els últims anys del sector d'Ambulàncies han estat marcats per una lluita incansable en diferents fronts;

AGRUPACIÓ D'AMBULÀNCIES

de temps, que es preveu complicat, sense pèrdua de poder adquisitiu.

increment dels salaris marcats pels pressupostos generals de l'estat. Això permet superar aquest espai situació de pandèmia, i sent una empresa mercantil pública, la pròrroga s'ha realitzat amb els que es va realitzar de comú acord amb totes les Seccions Sindicals presents en l'empresa. Donada la En Transports Barcelona s'ha pactat una pròrroga de conveni per als anys 2020 i 2021, una signatura

TRANSPORTS BARCELONA

concreta això, pot significar un canvi important del sector i de la mena de representació sindical.

anuncis que s'estan vivint com una amenaça per al sector. Per tant, hem d'estar vigilants de com es Ara mateix estem a l'expectativa de com es concreten els anuncis realitzats per UBER i CABIFY, uns activitat des de fa dos anys, sense possibilitat de poder definir un horitzó de represa de la negociació.

En el sector del Taxi som el sindicat majoritari. Tenim la negociació del conveni col·lectiu en ultra

TAXI

igual que en mercaderies passa amb els *Riders*, en viatgers ens passa amb les empreses de VTC. Empreses que consten de grans plantilles, centenars de treballadors (algunes arribant al miler). El nostre recorregut per aquestes empreses es va iniciar fa una mica més de dos anys, però els resultats no han estat satisfactoris. La patronal d'aquestes empreses, juntament amb l'ajuda d'algun sindicat, van ordinar un pla per deixar-nos fora, amb l'única intenció de crear un àmbit propi de negociació en la qual poguessin establir unes condicions laborals a la carta, i donar-li imatge de legalitat als abusos que s'estan cometent amb tota persona que entra en aquest sector. Ens han acomiadat candidats, s'ha amenaçat impunement a totes les persones treballadores, ens han posat totes les traves possibles perquè puguem estar, però a força de cops de colze, seguim aquí i seguirem. Són empreses que basen el seu negoci en la precarietat laboral i l'abús dels més febles, on nosaltres persistirem treballant sense defallir.

VTC

La negociació d'aquests convenis es preveu complicada per la situació econòmica derivada per la pandèmia en un sector que pateix una caiguda d'usuaris de forma molt important, especialment en el transport discrecional, molt lligat al turisme. Però cal recordar que, abans de la pandèmia, aquestes mateixes empreses estaven en la cresta de l'onada, amb beneficis que ni ells mateixos es creien. Una bonança econòmica que s'ha ensorrat de cop però que és conjuntural. No podem deixar que la situació actual hipotèqui l'avang i millora de les condicions de treball de tot el sector.

Tenim uns anys molt complicats en tots els nivells i necessitarem del millor equip per fer front als nous reptes, donar cobertura a les persones afiliades i delegats i delegades, que en els últims temps han augmentat de manera important. Per a això, haurém de comptar amb tota l'organització, reforçant l'equip de treball en el sector de viatgers. Les nostres delegades, delegats, afiliades i afiliats ho reclamem i ho mereixem.

El pla de treball té diferents fronts oberts actualment: la negociació dels convenis de Tarragona, Barcelona i Girona (i, properament, Lleida), és a dir, la totalitat dels convenis estaran en plena negociació.

El sector de viatgers està en un creixement constant en tots els territoris, aconseguint ser el primer sindicat en tots ells. La línia a seguir en el proper període és mantenir-nos com a primer sindicat de referència per a totes les persones treballadores del sector.

SECTOR DE VIATGERS

Com a sector som presents en un grup de treball creat per donar-nos a conèixer i que aquestes persones vegin en CCOO un aliat perquè aquestes empreses apliquin el conveni col·lectiu de mercaderies, convenis dels quals mai haurien d'haver estat fora. Si ho fem bé podria ser un gran èxit pel sector.

En Mercaderies la irrupció dels *Riders* ha obert una nova lluita important. Les empreses que operen sota plataformes han obligat al fet que aquest col·lectiu de milers de persones presti els seus serveis sota la modalitat d'autònoms (falsos autònoms). Es tenen registrats 3.042 treballadors autònoms, que probablement hauran de passar a ser assalariats. Però aquesta xifra és totalment irreal. Moltes d'aquestes altes en autònom amaguen més d'un treballador en situació irregular treballant sota un compte. Es calcula que les 3.042 altes poden triplicar el nombre de treballadors afectats. Des del sindicat s'ha posat en marxa una campanya perquè es reconegui a aquestes persones com a personal assalariat. Això repercutirà en la creació d'un espai on milers de persones no sindicades i sense representació sindical s'incorporin al sector de mercaderies.

RIDERS

LUIS SIMOES: Cal destacar la lluita contra la subcontractació duta a terme pels nostres companys de Luis Simoes. Una empresa d'implantació en tot l'estat espanyol, amb centres de treball repartits en tota la península, amb més de 800 empleats i que va decidir fer un ERE per causes econòmiques només en el centre de treball que té a Parets del Vallès i únicament a la plantilla de conductors (19 conductors que s'anaven al carrer perquè l'empresa declarava pèrdues a nivell nacional). El perquè d'això?, els 19 companys van ser els únics que van fer el pas a una reclamació de quantitat per excessos de jornades no cobrades i van lluitar per racionalitzar les jornades de treball. L'empresa aplica un ERE sense acord, com no podia ser d'una altra forma i substituïx als 19 companys per subcontractats. Una vulneració de drets més que evident i que el Tribunal Superior de Catalunya, en la seva sentència del cas, així reconeix. Però, el mai vist fins ara es va donar en aquest cas, es reconeix la vulneració de dret alhora que s'avalua l'acomodament dels 19 companys. Actualment tenim recorreguda la sentència. És molt important l'èxit d'aquesta sentència, no podem deixar que les empreses creguin que quan les persones treballadores reclamen els seus drets la solució passa per desfer-se d'aquestes persones.

Mercancias por Carretera, acord que pot ser determinant en els nostres objectius. La importància que té la negociació del **III Acuerdo General para las empresas de Transporte de** estan combatent amb l'argument que això s'ha de solucionar a nivell estatal i no és assumible en convenis provincials. Una altra mostra que la millora de les condicions laborals o és global o no serà, i xacra contra la qual hem intentat lluitar introduint limitacions en els convenis, limitacions que ens tinguem persones treballadores de primer, segon i tercer nivell, totes elles fent el mateix treball. Una sinó que han sumat la subcontractació amb empreses de serveis que estan fent que en els magatzems de precaritzar l'ocupació les empreses no sols mantenen un alt ús d'aquest sistema de contractació, treball temporal, avui no podem dir que hàgim avançat en aquesta línia, sinó tot el contrari. A l'hora de proposar, com a prioritat, la lluita contra la contractació a través d'empreses de aquesta idea.

es pot fer aconseguint que CCOO tingui la majoria representativa en tots els territoris per lluitar per porta de casa. Aquest estat de convenis que avancen a diferents ritmes l'hem de combatre i això només per menys diners i amb menys drets, l'anomenat dumping social l'estarem generant i vivint a la nostra en el seu benefici, continuarem veient com l'instal·lar-se al poble del costat pot significar que treballlem esforços per evitar-ho, si no continuarem veient com les empreses aprofiten les fronteres provincials

Actualment existeixen importants diferències en les condicions laborals dels diferents territoris i la situació actual és propícia perquè aquesta bretxa s'accentui més. Hem de posar tots els recursos i les persones treballadores regulats per aquest conveni, sense elles no s'haguessin aconseguit.

estef de tots, de tot el sector, de tota la federació, de tot el sindicat, però amb una especial lluita de efecte: tres jornades de vagues importants, dues en 2013 i una en 2020, que van suposar un gran que va haver de guanyar-se en els jutjats ja que es va intentar, per part de la patronal, deixar-ho sense incansable durant 10 anys, amb una ultra activitat que va durar des de l'any 2011 al 2020. Ultra activitat de Barcelona que ho tenim negociat i tancat fins a l'any 2023, però que ve d'un històric de lluita. Més normalitzat tenim el conveni de Tarragona que hem començat a negociar en aquest any 2021 i el porta en ultra activitat des de l'any 2011). El conveni de Lleida el tenim en negociació des de l'any 2017. paralitzada en la majoria de casos, amb especial incidència en el conveni provincial de Girona (què Hem viscut, i estem vivint, una situació que mai se'ns havia donat. La negociació col·lectiva la tenim

SECTOR DE MERCADERIES

2020		AFILIACIÓ		DONES		HOMES		TOTAL CARRETERA			
		%		%							
Mercaderies	2.521	2.127	84,37	394	15,63	Viatgers-es	1.104	953	86,32	151	13,68
Transports de Barcelona	835	752	90,06	83	9,94	Ambulàncies	741	605	81,65	136	18,35
Autopistes	354	265	74,86	89	25,14	Aparcaments	326	234	71,78	92	28,22
Aturats/des de carretera	466	403	86,48	63	13,52	Pensionistes-jubilats/des	207	191	92,27	16	7,73
Taxi	40	36	90	4	10	Autònoms/es de carretera	37	37	100	0	0
TOTAL CARRETERA	6.631	5.603	84,5	1.028	15,5						

SECTOR CARRETERA I LOGÍSTICA - COMPARATIVA 2020 GÈNERO

Una dada rellevant és la masculinització del nostre sector que d'un total de 6.631 afiliats/as, un 84,5% són homes, enfront d'un 15,5% que són dones. Això ens dona un indicatiu clar: no podem augmentar la presència de la dona en els òrgans de representació si no fem que les empreses compleixin amb els mínims exigits. Cal reforçar la negociació en els plans d'igualtat, exigir el seu compliment en les empreses, reforçar l'acció sindical en el control de les contractacions amb una visió dirigida a disminuir la bretxa de gènere en els nostres sectors.

GÈNERE 2020

En afiliació les dades són bones. Ens hem situat com a primer sector de la federació en nombre d'afiliats. Hem d'aprofitar aquest augment perquè es tradueixi en increment de delegats. Aquestes dades mostren que les persones treballadores confien en CCOO i ens veuen com una eina útil.

Persones delegades 2017-2020

SECTOR CARRETERA I LOGÍSTICA - COMPARATIVA 2017- 2020

	ACTES	TREBALL	CCOO	%	UGT	%	USO	%	CGT	%	CSC	%	NO SIND	%	CSIF	%	ALTRES	%	ELEGITS
2017	378	15.128	398	42,98	462	49,89	11	1,19	16	1,73	0	0,00	24	2,59	5	0,54	10	1,08	926
Viàgers	123	7.496	197	48,28	162	39,71	19	4,66	5	1,23	0	0,00	5	1,23	0	0,00	20	4,90	408
Ambulàncies	49	4.446	67	30,45	52	23,64	36	16,36	12	5,45	1	0,45	5	2,27	0	0,00	47	21,36	220
Autopistes	12	1.530	65	69,15	21	22,34	6	6,38	2	2,13	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	94
Aparcaments	40	2.518	44	42,72	41	39,81	8	7,77	0	0,00	0	0,00	1	0,97	5	4,85	4	3,88	103
Taxi	10	344	18	75,00	6	25,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	24
Transports de Barcelona	1	4.096	5	17,24	6	20,69	2	6,90	4	13,79	0	0,00	0	0,00	0	0,00	12	41,38	29
Total sector:	613	35.558	794	44,01	750	41,57	82	4,55	39	2,16	1	0,06	35	1,94	10	0,55	93	5,16	1.804

	ACTES	TREBALL	CCOO	%	UGT	%	USO	%	CGT	%	CSC	%	NO SIND	%	CSIF	%	ALTRES	%	ELEGITS
2020	378	18.587	405	39,21	518	50,15	16	1,55	27	2,61	0	0,00	38	3,68	7	0,68	22	2,13	1.033
Mercaderies	378	18.587	405	39,21	518	50,15	16	1,55	27	2,61	0	0,00	38	3,68	7	0,68	22	2,13	1.033
Viàgers	118	8.476	216	50,94	156	36,79	7	1,65	17	4,01	2	0,47	6	1,42	2	0,47	18	4,25	424
Ambulàncies	35	5.008	71	32,42	66	30,14	19	8,68	20	9,13	0	0,00	1	0,46	0	0,00	42	19,18	219
Autopistes	11	1.301	42	59,15	20	28,17	7	9,86	2	2,82	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	71
Aparcaments	35	2.703	38	35,51	51	47,66	6	5,61	2	1,87	0	0,00	1	0,93	3	2,80	6	5,61	107
Taxi	20	952	25	39,06	25	39,06	0	0,00	0	0,00	0	0,00	9	14,06	0	0,00	5	7,81	64
Transports de Barcelona	1	4.459	5	17,24	8	27,59	0	0,00	7	24,14	0	0,00	3	10,34	0	0,00	6	20,69	29
Total sector:	598	41.486	802	41,19	844	43,35	55	2,82	75	3,85	2	0,10	58	2,98	12	0,62	99	5,08	1.947

DIF. 2017 - 2020

-15

5.928

8

-2,8

94

1,8

-27

-1,7

36

1,7

1

0,0

23

1,0

2

0,1

6

-0,1

143

AFILIACIÓ 2017-2020

SECTOR CARRETERA I LOGÍSTICA - COMPARATIVA 2017-2020 AFILIACIÓ

	2017	2018	2019	2020
Mercaderies	2.242	2.309	2.480	2.521
Viàgers-es	984	1.031	1.161	1.104
Transports de Barcelona	608	716	863	835
Ambulàncies	551	563	637	741
Autopistes	408	373	379	354
Aparcaments	364	348	320	326
Aturats/ades de carretera	488	463	446	466
Pensionistes-jubilats/des	170	168	195	207
Taxi	21	22	39	40
Autònoms/es de carretera	45	39	39	37
TOTAL CARRETERA	5.881	6.032	6.559	6.631
TOTAL	279	279	279	279

L'afiliació i la presència de delegats i delegades en el sector Carretera han pogut aguantar l'impacte sofert durant el 2020 per la pandèmia, incrementant els nivells d'afiliació i de representació del 2017 en la majoria de sectors.

EVOLUCIÓ DE PERSONES DELEGADES I AFILIACIÓ

recursos. Aquesta línia de treball no serà possible si no som capaços d'organitzar-nos en el sí de les grans empreses. Necessitem acords d'acumulació de crèdit sindical que repercuteixin en tota l'organització, i aquest compromís només pot recaure en aquelles empreses amb una majoria suficient de delegats de CCOO, els que ens ha de portar a continuar treballant per ampliar majories i aconseguir aquests recursos.

Per això, necessitem un pla de formació adequat per a aquestes delegades i delegats que després es dediquen a donar assistència en temes de negociació, en Salut Laboral o Acció Sindical, per exemple. L'ideal seria tenir un referent del sector en cada territori, tenir gent en les secretaries que directament Com a sector també hem de ser presents en les diferents secretaries de la federació i en els territoris. ho han fet possible.

conformat l'equip de treball d'aquest sector, incloent en ell a totes les persones que des dels territoris l'organització, en assessorament i assistència de tota mena. Un agraïment a totes les persones que han nostra presència en la petita empresa. Aquest creixement ha implicat majors esforços de tota conjunt del sector. En més d'un dels nostres sectors hem crescut gràcies a que hem augmentat la pretesa, si no haguessim estat presents en aquestes petites empreses fent-los avançar amb tot el assistència a les petites empreses. No s'hauria pogut avançar en drets, i menys lluitar contra la reculada Ens hem ocupat de fer "més sindical" a les grans empreses, així com organitzant-nos per donar més que et portin a un servei més eficient.

En aquests últims anys s'ha treballat en diferents línies i s'haurà de continuar creant noves accions major esforç per entendre les nostres particularitats, sobretot en matèria de jornada.

a causa de les nostres particularitats. Es fa imprescindible un reforç del nostre gabinet i que es faci un és un problema exclusiu nostre, sinó que és més general, però que com a sector ho patim especialment trobem amb problemes greus a l'hora de reclamacions de temps de treball i d'atenció als afiliats. No en la necessitat d'una millor assistència del gabinet jurídic als temes propis del nostre sector, on ens Cal continuar treballant per a millorar aquesta eina fonamental en la nostra tasca. Hem de perseverar majoritàries de tots els nostres subsectors, de totes les nostres delegades i delegats i de tota l'afiliació. lluny de les nostres necessitats com a sector. Actualment aquesta és una de les reclamacions nostre gabinet jurídic (eina fonamental de la nostra acció sindical) al que estem veient, cada cop, més treballadors ens demanden. Millorar l'acompanyament, l'assessorament i, molt especialment, del Dotar-nos de les eines necessàries com a sindicat per donar la resposta que les treballadores i Hem d'implantar-nos més com a delegades i delegats del sector en l'organització del nostre sector. tant, es pot continuar fent.

que canviïn lleis que ens afavoreixin. Durant els anys precedents a la pandèmia l'estàvem fent i, per

Després d'aquesta *frenada en sec* que ha suposat la pandèmia hem de continuar treballant per a revertir la situació. Tornar a la senda de la negociació col·lectiva, no podem esperar

treballem en aquesta línia o l'avang dels drets col·lectius se'ns farà més complicat. O sectors continuen sent massa. Hem de dedicar-nos, amb més obstinació, a aquesta última labor. O no apliquen els mínims exigits, ni tan sols de la normativa bàsica, i que, per desgràcia, en els nostres col·lectiva) no hem deixat que avanci. Però també hem hagut de lluitar contra aquelles empreses que només en la seva empresa fins els grans comitès i les persones que es dediquen a la negociació dels empresaris i que, gràcies a totes les persones d'aquesta organització (des del delegat que està rebaixar les condicions de treball per sota dels convenis sectorials, potent eina que van posar en mans En el transcurs d'aquests últims anys, hem estat lluitant contra els convenis d'empresa que pretenien d'alarma.

que ha mantingut el nivell d'assistència, continuada i eficaç, al llarg dels moments més durs de l'estat totes les companyes i companys que han fet possible això. Podem dir que CCOO ha estat l'únic sindicat delegades, afiliades o no. Un gran esforç que cal donar les gràcies des de totes les tribunes. Gràcies a vam ser capaçs d'atendre les necessitats de la majoria de persones, independentment que fossin garanties que ens donen els convenis. Però no ens quedem aquí només, malgrat estar a casa confinats, treballadores, delegades i delegats. Evitem, amb tot el nostre coratge, la pèrdua de vigència de les reaccionar, aconseguint estar al capdavant de les necessitats de la majoria de les persones Aquesta reactivació de la negociació col·lectiva s'ha ensorrat de cop i, com a sector, crec que vam saber reparació de la negociació col·lectiva totalment desarticulada gràcies a reformes laborals anteriors. Veniem d'una situació nociva d'anterior crisi, la qual començàvem a superar amb una tímida s'ha utilitzat com a amenaça i xantatge sense miraments.

La Covid ha servit com a arma patronal per justificar la dita "tot s'hi val"; perquè ens repetixin continuament "prou sort que tenim treball" o "quina sort que ens han pogut fer un ERTO". La Covid el mateix que si treballessin i, malgrat això, no ho han repercutit als treballadors.

a les Administracions públiques que, encara parant o baixant la seva activitat, han continuat ingressant desadherir-los tant si les empreses ho poden assumir o no. També hem tingut empreses treballant per prorrogats sense que puguem avançar en millores. Fins i tot, amb convenis ja negociats, s'ha intentat La seva principal afectació ha estat en la negociació col·lectiva: convenis paralitzats i convenis d'empresa. Tots els sectors han estat compromesos d'una o altra manera.

No hi ha més remei que parlar de la situació generada per la Covid, que ens ha portat a la majoria de subsectors a una reducció d'activitat, traduïnt-se en format de ERTES, alguns ETS i fins i tot tancaments

SITUACIÓ ACTUAL

INFORME DEL SECTOR DE CARRETERA I LOGÍSTICA DE CATALUNYA

serveis a la ciutadania

CCOO

+ drets
+ justícia social
+ vida

DE CATALUNYA

SECTOR DE CARRETERA Y LOGÍSTICA

VII CONFERÈNCIA